

# Сонет 116

Вільям Шекспір

Не буду я чинити перешкоди  
Єднанню двох сердець. То не любов,  
Що розцвіта залежно від нагоди  
І на віддаленні згасає знов.

Любов — над бурі зведений маяк,  
Що кораблям шле промені надії,  
Це — зірка провідна, яку моряк  
Благословляє в навісній стихії.

Любов — не блазень у руках часу,  
Що тне серпом своїм троянди свіжі —  
І щік, і уст незайману красу.  
Той серп любові справжньої не ріже.

Як це брехня — я віршів не писав,  
І ще ніхто на світі не кохав.